

- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 030
- Θεοδάμαντος 2  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός , ☎ 210 65 23 017

Φροντιστήριο



www.en-dynamei.gr

Απαντήσεις στα Αρχαία Ελληνικά Κατεύθυνσης Γ' Λυκείου, Πανελλήνιες Εξετάσεις 2014

**Διδαγμένο κείμενο**

**Αριστοτέλους, Ηθικά Νικομάχεια (Β1, 1-4)**

A.

Οὐτ' ἄρα φύσει  
οὔτε παρὰ φύσιν  
ἐγγίνονται αἱ ἀρεταί,  
ἀλλὰ πεφυκῶσι μὲν ἡμῖν  
δέξασθαι αὐτάς,  
τελειούμενοι δὲ διὰ τοῦ ἔθους.  
Ἔτι μὲν  
ὅσα φύσει ἡμῖν παραγίνεται,  
πρότερον κομιζόμεθα  
τὰς δυνάμεις τούτων  
ὑστερον δὲ ἀποδίδομεν  
τὰς ἐνεργείας  
(ὅπερ δῆλον  
ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων·  
οὐ γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἐλάβομεν  
ἐκ τοῦ πολλάκις ἰδεῖν  
ἢ πολλάκις ἀκοῦσαι,  
ἀλλ' ἀνάπαλιν ἔχοντες  
ἐχρησάμεθα,  
οὐ ἔσχομεν  
χρησάμενοι)·  
τὰς δ' ἀρετὰς λαμβάνομεν  
ἐνεργήσαντες πρότερον,  
ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν·  
ἃ γὰρ δεῖ ποιεῖν  
μαθόντας,  
ταῦτα ποιοῦντες μαθάνομεν,  
οἷον  
οἰκοδόμοι γίνονται  
οἰκοδομοῦντες  
καὶ κιθαρίζοντες κιθαρισταί·  
οὕτω δὴ  
καὶ τὰ μὲν δίκαια πράττοντες  
δίκαιοι γινόμεθα,  
τὰ δὲ σώφρονα  
σώφρονες,  
τὰ δ' ἀνδρεῖα  
ἀνδρεῖοι.

Επομένως, οὔτε ἀπὸ τῆ φύσιν  
οὔτε ἀντίθετα πρὸς τῆ φύσιν μας  
υπάρχουν μέσα μας οἱ ἀρετές,  
ἀλλὰ εμεῖς ἔχουμε ἀπὸ τῆ φύσιν τὴν ιδιότητα  
να τις δεχτοῦμε  
καὶ να τελειοποιούμεσθε με τὸν ἐθισμό.  
Ἀκόμη,  
σχετικὰ με ὅσα υπάρχουν μέσα μας ἐκ φύσεως,  
πρῶτα αποκτούμε  
τις δυνατότητες αὐτῶν  
καὶ ὑστερα προχωροῦμε  
στις ἀντίστοιχες ἐνεργείες  
(τὸ ὁποῖο ἀκριβῶς εἶναι φανερό  
στις αἰσθήσεις μας·  
γιατί δεν ἀποκτήσαμε τις αἰσθήσεις  
ἐπειδὴ ἔχουμε δεῖ πολλές φορές  
ἢ ἔχουμε ἀκούσει πολλές φορές,  
ἀλλὰ ἀντίθετα ἔχοντάς τις  
κάνουμε χρήση τους,  
καὶ δεν τις ἀποκτήσαμε  
ἔχοντάς κάνει καὶ ξανακάνει χρήση τους)·  
ἀποκτούμε ὁμως τις ἀρετές  
ἀφοῦ πρῶτα τις ἐφαρμόσουμε στὴν πράξη,  
ὅπως ἀκριβῶς καὶ στὶς ἄλλες τέχνες·  
γιατί ὅσα πρέπει να κάνουμε  
ἀφοῦ τα μάθουμε,  
αὐτὰ μαθαίνουμε κάνοντάς τα,  
ὅπως για παράδειγμα  
οἰκοδόμοι γίνονται  
χτίζοντας σπίτια,  
καὶ κιθαριστὲς παίζοντας κιθάρα·  
ἐτσι ἀκριβῶς  
κάνοντας δίκαιες πράξεις  
γινόμαστε δίκαιοι,  
κάνοντας σώφρονες πράξεις  
σώφρονες  
καὶ κάνοντας ἀνδρεῖες πράξεις  
ἀνδρεῖοι.

Μονάδες 10

- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 030
- Θεοδάμαντος 2  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός , ☎ 210 65 23 017

**B1.**

- Ο Αριστοτέλης διακρίνει την αρετή σε δύο είδη (*Διττῆς δὴ τῆς ἀρετῆς οὐσης, τῆς μὲν διανοητικῆς τῆς δὲ ἠθικῆς*) στηριζόμενος στη διάκριση των μερών της ψυχής:
    - i. **Διανοητικές αρετές**
      - Σχετίζονται με το **κυρίως λόγον** ἔχον μέρος της ψυχής.
      - Σε αυτές ανήκουν η σοφία, η σύνεση και η φρόνηση.
    - ii. **Ἠθικές αρετές**
      - Σχετίζονται με το **μέρος που μετέχει** και του «**ἀλόγου**» και του «**λόγον ἔχοντος**» μέρους της ψυχής, το «**ἐπιθυμητικόν**».
      - Σε αυτές ανήκουν η ανδρεία, η δικαιοσύνη, η μεγαλοψυχία, η πραότητα κ.λπ.
- Μονάδες 5**
- Η **διανοητική** αρετή (ή μὲν διανοητική τὸ πλεῖον ἐκ διδασκαλίας ἔχει καὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν αὐξήσιν, διόπερ ἐμπειρίας δεῖται καὶ χρόνου) **προϋποθέτει** κατὰ κύριο λόγο τη **διδασκαλία**.
    - Η **διαμόρφωση**, η **καλλιέργεια** και η **ανάπτυξή** της δηλαδή είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό **συναρτημένες**:
      - i. με τον **χρόνο** (παρατεταμένη μαθητεία)
      - ii. με την **πείρα** που το άτομο αποκτά σιγά σιγά (βάθος χρόνου)
        - Η **διδασκαλία** μπορεί να αποβεί **εποικοδομητική μόνο εφόσον** η θεωρητική έκθεση των θεμάτων **υποστηρίζεται** από την άμεση επαφή του μαθητή με **συγκεκριμένες καταστάσεις**, προκειμένου να γνωρίσει το κοινωνικό και το φυσικό περιβάλλον στο οποίο ζει, να ελέγξει το κύρος του περιεχομένου της διδασκαλίας και να εμπεδώσει γνωστικά το περιεχόμενο αυτό.
    - Με τον τρόπο αυτό, ο Αριστοτέλης **αποκλείει** την παλιά **αριστοκρατική αντίληψη**.
      - Η **αρετή** υπάρχει **εκ φύσεως** στους αρίστους.
    - Επομένως, για την απόκτηση των διανοητικών αρετών είναι σαφές ότι **σημαντικό ρόλο** διαδραματίζει ο **διδάσκαλος**.
      - Αυτός, με την **ικανότητα** του, το **ζήλο**, τη **μεταδοτικότητα** του, θα γίνει ο **βασικός παράγων** που θα εμψυχήσει και στη συνέχεια θα αυξήσει τις διανοητικές αρετές του νέου ανθρώπου.
    - Ωστόσο, πρέπει να προσέξουμε τη λέξη «**τό πλεῖον**» η οποία φανερώνει ότι:
      - η **διδασκαλία** μπορεί να **παίζει** τον **καθοριστικό ρόλο**
      - **υπάρχουν** όμως και **άλλοι παράγοντες** που σε κάποιο βαθμό συμβάλλουν στην καλλιέργεια της διανοητικής αρετής.
        - Μπορούμε να εικάσουμε ως τέτοιους τη **δεκτικότητα** του μαθητή (φύση), την **ικανότητά** του, τη **συνέπειά** του ως προς την παρακολούθηση της διδασκαλίας (έθος).
    - Οι **ἠθικές αρετές** (ή δ' ἠθικὴ ἐξ ἔθους περιγίνεται, ὅθεν καὶ τοῦνομα ἔσχηκε μικρὸν παρεκκλίνον ἀπὸ τοῦ ἔθους) γίνονται κτήμα του ανθρώπου με τη **συνήθεια**.
      - Ὅσο δηλαδή ένας άνθρωπος συνηθίζει να ενεργεί με κάποιον τρόπο, τόσο περισσότερο αποκτά στο χαρακτήρα του την ιδιότητα αυτής της πράξης του.
        - Δηλαδή, με το να συνηθίζει να εθίζεται ένας άνθρωπος σε δίκαιες, γενναίες κ.λπ. πράξεις, γίνεται ο ίδιος δίκαιος, γενναίος κ.λπ.

- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου, ☎ 210 74 88 030
- Θεοδώραμαντος 2  
Ζωγράφου, ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός, ☎ 210 65 23 017

□ **Επομένως:**

- A. στην περίπτωση της **διανοητικής αρετής** το βάρος πέφτει στον "**δάσκαλο**" (αυτός δηλαδή έχει την κύρια ευθύνη για τη μετάδοσή της).
- **Σοφός** λοιπόν (= φορέας γνώσεων) γίνεται κανείς κατά κύριο λόγο με τη βοήθεια και τη συμπαράσταση ενός δασκάλου.
- B. στην περίπτωση της **ηθικής αρετής** την ευθύνη για την απόκτησή της την έχει ο "**μαθητής**" (αυτός δηλαδή έχει την κύρια ευθύνη για την απόκτησή της).
- **Αγαθός** όμως (= φορέας αρετής) γίνεται:
    - με τη **θέλησή** του (πράγμα που κατά βάθος σημαίνει προσωπική επιλογή).
    - με την **επιμονή** του σε έναν συγκεκριμένο τρόπο συμπεριφοράς (με την ομοιότροπη επανάληψη των ίδιων ενεργειών σε βάθος χρόνου).
    - Φυσικά, **αρωγός** του ατόμου σ' αυτό είναι:
      - A. τόσο η **οικογένεια** και το στενό περιβάλλον του
      - B. όσο και η **πολιτεία** με τη συστηματική αγωγή αλλά και το έργο των νομοθετών, οι οποίοι «*τούς πολίτας ἐθίζοντες ποιοῦσιν ἀγαθοὺς*».

Μονάδες 10

**B2.**

- Ο Αριστοτέλης οδηγείται στη θέση αυτή για τις ηθικές αρετές (τὰς δ' ἀρετὰς λαμβάνομεν ἐνεργήσαντες πρότερον) **αντιθετικά** σε σχέση με τις φυσικές ιδιότητες (Ετι μὲν ὅσα φύσει ἡμῖν παραγίνεται, πρότερον κομιζόμεθα τὰς δυνάμεις τούτων ὕστερον δὲ ἀποδίδομεν τὰς ἐνεργείας (ὅπερ δῆλον ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων· οὐ γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἐλάβομεν ἐκ τοῦ πολλάκις ἰδεῖν ἢ πολλάκις ἀκοῦσαι, ἀλλ' ἀνάπαλιν ἔχοντες ἐχρησάμεθα, οὐ ἔσχομεν).
- Υποστηρίζει ότι για τις **ηθικές αρετές** και για ὅσα προέρχονται από τη συνήθεια:
- **προηγείται** η **ἐνέργεια**, η άσκησις, η πραγματώσις
  - **ακολουθεί** η **ἀπόκτησις** της **ικανότητας**.
- Οι όροι **δύναμις** και **ἐνέργεια** είναι θεμελιώδεις στην αριστοτελική φιλοσοφία.
- Δίνονται, μάλιστα, υπό **μορφή αντιθετικού ζεύγους**.
- A. **Δύναμις** είναι η **δυνατότητα** που έχει ένα πράγμα ή ένα ον να γίνει ή να κάνει κάτι.
- B. **Ενέργεια** είναι η **πραγμάτωση** αυτής της **δυνατότητας**.
- Ο Αριστοτέλης χρησιμοποιεί τα χρονικά **επιρρήματα πρότερον** και **ὕστερον**.
- A. Στην περίπτωση ὅσων υπάρχουν **εκ φύσεως**:
- σχετίζει το **πρότερον** με τις **δυνάμεις**
  - σχετίζει το **ὕστερον** με τις **ἐνεργείες**.
- Αυτός ο συσχετισμός:
- **δεν έχει αξιολογική ιεράρχηση**
  - **φανερώνει μόνο χρονική ακολουθία**.
    - Οι δυνατότητες έχουν χρονική (και όχι λογική ή οντολογική) προτεραιότητα έναντι των ενεργειών.
- A. Στην περίπτωση των **ηθικών αρετών**:
- σχετίζει το **πρότερον** με τις **ἐνεργείες**
  - σχετίζει το **ὕστερον** με τις **δυνάμεις**.
- Γενικά ο Αριστοτέλης θεωρεί ότι η «**ἐνέργεια**» έχει **μεγαλύτερη αξία** από τη «**δύναμη**».
- Η **ἐνέργεια** είναι αυτή που τελικά θα διαμορφώσει την προσωπικότητα και το ήθος του ανθρώπου.

Μονάδες 5

- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 030
- Θεοδώραμαντος 2  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός , ☎ 210 65 23 017

Η θέση αυτή τεκμηριώνεται με τη χρήση παραδειγμάτων και αναλογίας.

Με τις αρετές ισχύει **ότι και με τις τέχνες** (ὡσπερ και ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν), που προσφέρουν εδώ ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα.

- Γίνεται έτσι και πάλι φανερό ότι ο Αριστοτέλης κάνει τα απλά δεδομένα της εμπειρίας, της καθημερινής ζωής, αφετηρία για τη σκέψη του.
- Η παραβολική πρόταση περιέχει όρους που είναι **περιττοί**.
  1. Η **παρουσία** του **επιθετικού προσδιορισμού ἄλλων** θα ήταν δικαιολογημένη, μόνο αν η αρετή ήταν και αυτή μια τέχνη.
  2. Η **παρουσία** του **προσθετικού συνδέσμου και** οφείλεται, μάλλον, στην παρουσία της λέξης ἄλλων.
    - Όλα αυτά σημαίνουν ότι **κανονικά** η παραβολική πρόταση θα είχε τη μορφή *ὡσπερ ἐπὶ τῶν τεχνῶν*.
- Είναι αναμενόμενο στα **έργα** του **Αριστοτέλη** που μας έχουν σωθεί να υπάρχουν **στοιχεία προφορικού λόγου**.
- Η **παρομοίωση**, πάντως, των **αρετῶν με τις τέχνες** πρέπει να έχει κάποια **εξήγηση**.
  - Ο Αριστοτέλης πιστεύει ότι η **διαδικασία** με την οποία γινόμαστε τελικά **κάτοχοι των ηθικών αρετῶν** είναι **ίδια** με εκείνη που μας κάνει **κατόχους των τεχνῶν**.
- Ο Αριστοτέλης **επαναλαμβάνει** και σε άλλα σημεία των Ηθικών Νικομαχείων ότι:
  - «ἐκ τοῦ τὰ δίκαια πράττειν ὁ δίκαιος γίνεται και ἐκ τοῦ τὰ σώφρονα ὁ σώφρων».
  - ὅποιος δεν εκτελεί πράξεις δικαιοσύνης και σωφροσύνης δεν έχει καμιά πιθανότητα να γίνει αγαθός.
- Αναφέρεται **πρώτο** το **παράδειγμα** της **οικοδομικής τέχνης**.
  - Κανείς δεν την κατέχει εκ φύσεως, ώστε στη συνέχεια να προχωρά στην εφαρμογή της, δηλαδή στο χτίσιμο σπιτιῶν.
  - Αντιθέτως, με το να χτίζει κανείς πολλές φορές, φτάνει στο σημείο να αποκτήσει τη γνώση της οικοδομικής τέχνης.
- Ακολουθεί και το **δεύτερο παράδειγμα** της **κιθαριστικής τέχνης**.
  - Κανείς δεν την κατέχει χωρίς κάποια προηγούμενη διαδικασία μάθησης, ώστε να μπορεί να παίζει κιθάρα.
  - Αντιθέτως, πρώτα παίζει κιθάρα και, μάλιστα, πολλές φορές, και στη συνέχεια -μετά από συνεχείς επαναλήψεις- γίνεται κάτοχος της κιθαριστικής τέχνης.
- Αυτές οι θέσεις του Αριστοτέλη **αποδεικνύουν** την πίστη του ότι:
  - **καμιά τέχνη** δεν υπάρχει **έμφυτη** στον άνθρωπο.
  - όλες είναι **αποτέλεσμα εξάσκησης και συνεχούς προσπάθειας**.
- Με τις παρατηρήσεις αυτές **τονίζεται** από τον φιλόσοφο ότι:
  - **δεν υπάρχει** στον άνθρωπο **από πριν** μια **έμφυτη ηθική συνείδηση**.
  - **υπάρχει** μόνο η **έμφυτη προδιάθεση** για την πρόσκτηση της ηθικής αρετής.
- Αποτελεί το **συμπέρασμα** του παραπάνω **επαγωγικού συλλογισμού**:
  - Οι άνθρωποι **αποκτούν** τις **ηθικές αρετές**, αφού προηγουμένως **επαναλάβουν** πολλές φορές τις **αντίστοιχες ηθικές πράξεις**.
- Με τον τρόπο αυτό, ο Αριστοτέλης **ολοκληρώνει** την **αναλογία** ανάμεσα στις **τέχνες** και τις **ηθικές αρετές**.
  - Προφανώς με το «**οὕτω δὴ**» αναφέρεται στην **άσκηση**, όπως περιγράφηκε στα αμέσως προηγούμενα παραδείγματα:
    - ὅπως οι τεχνίτες ασκούμενοι κατακτούν την τέχνη τους, έτσι και οι άνθρωποι κατακτούν την αρετή της δικαιοσύνης «**πράττοντες δίκαια**» κ.λπ.

- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 030
- Θεοδάμαντος 2  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός , ☎ 210 65 23 017

Φροντιστήριο



www.en-dynamis.gr

Στο σημείο αυτό πρέπει να γίνουν κάποιες παρατηρήσεις:

A. Ο Αριστοτέλης για άλλη μια φορά δείχνει να μην αποδέχεται την παλιά αριστοκρατική αντίληψη.

- ▣ Οι ηθικές αρετές δεν υπάρχουν έμφυτες στους ανθρώπους.
  - Δεν είναι φυσικό χάρισμα των ευγενών, των αρίστων.
- ▣ Όλοι μπορούν να γίνουν κάτοχοί τους με συνεχή και συνεπή προσπάθεια, με τον εθισμό τους στην τέλεση ηθικών πράξεων.

Μονάδες 10

B3.

Εισαγωγή σχολικού βιβλίου σελίδα 152-153 «Η ψυχή του ανθρώπου ... διανοητικές».

Μονάδες 10

B4.

Ούσης  
έσχηκε  
Πεφυκότων  
Χρησάμενοι  
μανθάνομεν

Περιοσία  
Σχήμα  
Φύση  
Χρήμα  
Μάθηση

Επιούσιος  
Κατοχικός  
Φυσικός  
Χρήσιμος  
Μαθητικός

Μονάδες 10



- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 030
- Θεοδάμαντος 2  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός , ☎ 210 65 23 017

Φροντιστήριο



www.en-dynamei.gr

**Αδίδακτο κείμενο**

**Ίσοκράτους, Αρχίδαμος 103-105**

Γ1.

<p>οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν ὅτι πολλαὶ πράξεις ἤδη τοιαῦται γεγόνασιν, ἅς ἐν ἀρχῇ μὲν ἅπαντες ὑπέλαβον εἶναι συμφοράς, καὶ τοῖς παθοῦσιν συνηχθέσθησαν, ὑστερον δὲ ἔγνωσαν τὰς αὐτὰς ταύτας γεγενημένας μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίας. καὶ τί δεῖ τὰ πόρρω λέγειν; ἀλλὰ καὶ νῦν τὰς πόλεις τὰς γε πρωτευούσας, λέγω δὲ τὴν Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, εὐροίμεν ἂν μεγάλην ἐπίδοσιν λαβούσας οὐκ ἐκ τῆς εἰρήνης, ἀλλ' ἐξ ὧν ἐν τῷ πολέμῳ προδυστυχήσασαι πάλιν αὐτὰς ἀνέλαβον, ἐκ δὲ τούτων τὴν μὲν ἡγεμόνα τῶν Ἑλλήνων καταστᾶσαν, τὴν δ' ἐν τῷ παρόντι τηλικαύτην γεγενημένην οἶσθη οὐδεὶς πώποτ' ἔσεσθαι προσεδόκησεν· αἱ γὰρ ἐπιφάνειαί καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγῶνων γίνεσθαι φιλοῦσιν.</p>	<p>Νομίζω δηλαδή, πως ξέρετε, ὅτι πολλά παρόμοια γεγονότα ως τώρα έχουν γίνει, τα οποία στην αρχή ὅλοι ανεξαιρέτως θεώρησαν ὅτι εἶναι συμφορές καὶ συμπόνεσαν αὐτοὺς που τα ἔπαθαν, ὑστερα ὁμως κατάλαβαν ὅτι τα ἴδια ακριβῶς εἶχαν γίνει αἰτία μεγίστων ἀγαθῶν. Και γιατί πρέπει να μακροηγοοῦμε; Ακόμη και τώρα οι πόλεις που ἔχουν βέβαια τα πρωτεία, εννοῶ δηλαδή την Αθήνα και την Θήβα, θα βρῖσκαμε ὅτι απέκτησαν μεγάλη δύναμη ὄχι ἀπὸ την εἰρήνη, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὰ τα οποία, αφού γνώρισαν την ἀποτυχία στον πόλεμο, ὑστερα ἀνέκτησαν τις δυνάμεις τους πάλι, ἀπὸ αὐτές η πρώτη ἐγίνε ηγετίδα τῶν Ἑλλήνων, η δε δεύτερη τόσο μεγάλη ἐγίνε σήμερα, ὄσο ποτέ κανεῖς μέχρι τώρα δεν περίμενε ὅτι θα γίνει· διότι η φήμη και η δόξα ὄχι με την ἀπραξία, ἀλλὰ με τους ἀγῶνες συνηθίζουν να αποκτώνται.</p>
---	--

**Μονάδες 20**

Γ2.

ὕμᾶς:	ἔ	οἶμαι:	ᾠετο
πόρρω:	πορρωτάτω	ὑπέλαβον:	ὑπειλήφθαι
ἀγαθῶν:	εὖ	τοῖς παθοῦσιν:	τοῖς πεισομένοις
αὐτὰς:	ὑμῶν αὐτῶν	ἔγνωσαν:	γνοίη
ἡγεμόνα:	ἡγεμόσι(ν)	καταστᾶσαν:	κατάστηθι

**Μονάδες 10**

- Ούλοφ Πάλμε & Επάφου & Χρυσίππου 1  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 030
- Θεοδάμαντος 2  
Ζωγράφου , ☎ 210 74 88 180
- Μεσογείων 226  
Χολαργός , ☎ 210 65 23 017

Φροντιστήριο



www.en-dynamei.gr

Γ3.

α)

- ύμᾱς Ὑποκείμενο του απαρεμφάτου οὐκ ἀγνοεῖν, ετεροπροσωπία  
συμφορὰς Κατηγορούμενο μέσω του απαρεμφάτου εἶναι στο υποκείμενο ᾧς  
παθοῦσι Επιθετική μετοχή ως αντικείμενο στο ρήμα συνηχθέσθησαν  
τι Πλαγιόπτωτος επιρρηματικός προσδιορισμός, αιτιατική της αιτίας/σκοπού στο δεῖ  
λέγειν  
λαβούσας Κατηγορηματική μετοχή που εξαρτάται από το ρήμα εὔροιμεν ἂν και αναφέρεται στο  
αντικείμενό του τὰς πόλεις  
ἡγεμόνα Κατηγορούμενο μέσω της μετοχής καταστᾶσαν στο υποκείμενό της, τὴν μὲν

Μονάδες 6

β) Ὁ ῥήτωρ εἶπεν:

- 1) ὅτι αἱ γὰρ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγώνων γίνεσθαι φιλοῖεν.
- 2) τὰς γὰρ ἐπιφανείας καὶ λαμπρότητας οὐκ ἐκ τῆς ἡσυχίας ἀλλ' ἐκ τῶν ἀγώνων γίνεσθαι φιλεῖν.

Μονάδες 4

